

Svensk Förening för Neurofysiologianalytiker.

Nordiska Mötet i Klinisk Neurofysiologi.
17-18 maj. 2004.

Vi hade väl förväntat oss något varmare vindar under vår vistelse i Danmark, med tanke på att vi transporterats ett bra stycke söderöver, men i den kall-snålblåst som rådde, var vi än mer oskyddade, genom närheten till vattnet, trots att solen sken långa stunder. Hela Öresund tycktes kasta sig över oss i vresiga bränningar nere vid Strandpromenaden. Till den dramatiken kanske utsikten över Kronborgs slott bidrog. ”To bee or not to be”.

Den första föreläsningdagen, måndagen den 17 maj, började för oss BMA med ett välkomstanförande av Christian Krarup, innan vi sedan gick över till att tala om hur vår egen yrkesprofession, som neurofysiologassistenter, kunde utvecklas och nya inriktningar ur nordisk synvinkel påföras arbetet. Olika utbildningsvägar diskuterades av en representant från varje nordland.

De två första föreläsningarna handlade om EEG:n, som fullbandseeg, med DCamplifierad teknik, av en finländsk neurolog Sampsa Vanhatalo, i syfte att mer detaljerat kunna fingranska snabba förlopp i registreringarna. Peter Wolf talade om att individualisera EEG:na för bättre sömnregistreringar med varierande sömndjup, effektivare spikhunting, användning av svart-vita skalor och mörka glas, i provocerande syfte.

Slutet av dagen ägnades åt evoked potentials, som Gert Andersson från Lund talade om. Dessa undersökningar görs i samband med ryggoperationer för att upptäcka och förebygga parestesier, ischemier, och för att snabbt kunna ändra ett operationsförfarande om så blir nödvändigt, av ett eller annat skäl. Eva Svanborg pratade om sömn och sömnrelaterade sjukdomar som parkinsonism, PLM och rastlösa ben.

Tisdagen den 18/5, började efter frukost och kaffe med föreläsningar om neuromuskulära sjukdomar, som Martin Fabricius och Birger Johnsen redogjorde för dels ur klinisk synpunkt med utfrågning av patient som en viktig utgångspunkt med inspektion av hud, muskelkraft och muskeltonus, passiva rörelser och koordination och sedan mätfysiologiskt. Mätfysiologiskt handlade det om stimuleringsartefakter och intervall, hur kursorer ska sättas och praktisk kabelhantering, för att undvika felaktiga värden. Demonstration av ett patientfall, och en grundligare genomgång av ett särskilt knivigt neurologproblem, med innervering av hypotenar som komplicerar och kräver utvidgning av undersökningsförfarandet med inching i små intervall.

I en timme talade Gitte Moos Knudsen om Parkinsons sjukdom, och om faktorer som bidrar till insjuknande, som neurala toxiner, MPTP (pesticider), rotenon, mitokondriell dysfunction, hereditet, skador av fria radikaler, inflammatoriskt, samt proteindefekter. Riskfaktorer, också de skyddande faktorerna togs upp, karakteristiska symptom från kroppen och diagnoskriterier berördes. Medicinska behandlingsmetoder togs upp sist.

Sedan var det dags för årsmötet för neurofysiologassistenter, som brukligt är vid dessa sammankomster. Där diskuterades medlemsavgiften, ev. anslutning till annat förbund, kommande utbildningsdagar och möten.

Efter lunch med både varmrätter och dignande buffebord avslutades eftermiddagen med ett par föreläsningar och ett minisymposium. Mat och logi har hela tiden varit av bästa kvalitet. De danska wienerbröden inte att förglömma, att de fanns i så många olika frasigt välsmakande varianter, hade jag ingen aning om.

Posterutställningen tog också en stund att begrunda, handlade om strategier vid neurografier, sömnproblem vid PD, sömnregistreringar i hemmiljö, hyperpolarisering i degenererade axon hos katt och människa, fascikulationsstudie, och en med frågeställningen hur många muskler som ska undersökas vid MEP.

2 resestipendier, instiftade av Erik Stålberg, delades ut under dag 1, varav det ena till Ann-Margret Andersson från Lund som arbetat med att kvalitetsmässigt standardisera SPECT-undersökningar vid epilepsi och psykosutredningar. Det andra till Birgit Andersén från Rikshospitalet i Köpenhamn för hennes studier i trippelstimulering (TST) av cortikospinal överledning.

Sist men inte minst tackar jag, för en trevlig och lärorik konferens, och för resestipendiet jag fick av Svensk Förening för Neurofysiologianalytiker.

Med vänlig hälsning !

Margareta Ersson-Dysholm

Neuro.fys. lab. Akademiska Sjukhuset. Uppsala